

vor Side mente, at vi vilde gjøre lige saa — og de Herrer maa ikke bebrejde os, at vi ogsaa en Gang imellem ville lære Vidt af dem — saa vide de Herrer meget godt, at de foranstaltede saadanne Skridt, som havde til Hensigt at forhindre os i at holde det Møde, vi havde bestemt, og at de ganske vist ikke naaede deres Hensigt, om de end fremkaldte en temmelig betydelig Forstyrrelse. De Herrer vide, at det ikke er sidste Gang, at noget Saadant er sket, og saa have vi af og til holdt Møder, hvortil vi ikke have indbudt de Herrer, og saa have vi faaet Lov til at holde Møde i Fred. Og de Herrer vide ogsaa meget godt, at paa den store Række af lukkede Møder, der har været holdt, er det rent undtagelsesvis, at der er kommet andre fra den anden Side, som have gjort Noget som helst, der kunde forstyrre dem i at holde Møde. Berettigelsen til at holde offentlige eller lukkede Møder maa være lige stor for begge Parter. Naar de Herrer ville bygge Noget paa disse Møder, de selv have holdt rundt omkring i Landet, da vil jeg dog sige, — uden at jeg skal tillægge de store eller smaa politiske Møder omkring i Landet nogen afgjørende Betydning — at jeg tør driste mig til at mene, at jeg dag har hentet Noget fra de Møder, der ere holdte rundt om i Landet, og jeg tør paastaa, at de Møder, der fra Højres Side — for at tale i Kort- hed — ere foranstaltede hist og her omkring i Landet, ikke have baaret noget Vidne om nogen saa aldeles ringe Tilslutning, at de Herrer rent skulle overse den Bevægelse, der ogsaa fra vor Side er reist. Vi skulle ikke overse den Bevægelse, de Herrer have reist, og jeg troer, at vi have Midler til at kunne vurdere Betydningen af den Bevægelse, som er bleven reist af de Herrer, og den Tilslutning, den har faaet omkring i Landet. Vi ønske kun, at de Herrer paa deres Side heller ikke ganske ville overse, hvad det er vi foretage os, og hvad det er for en Styrke, der staar paa vor Side. For mig er der ingen Opfordring til i dette at se Noget, der kunde begrunde det Unskelige i denne Kampes Forsættelse; paa ingen Maade. Det kan maarec begrunde noget Unseligt i, at vi kunde komme tilbage til de Tider, da vi søgte at udrette Noget i Stedet for at drive Visuepolitik. Det forekommer mig, at der er det for de Herrer at gjøre, at de lade Spørgsmaalet om at styrte Ministeriet faae en mere underordnet Stilling paa det Program, som de Herrer fremsatte, men lade Spørgsmaalet om Sagernes Behandling, om dette at udrette noget Nyttigt her paa Misdagen, have en noget mere fremragende Stilling, end det har havt for de Herrer i de senere Tider.

Jeg har nærmest opfattet hele den Forhandling, som føres her i Dag, og den Umstændighed, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) paa denne Maade har indbragt Forslaget til den provisoriske Finantslovs Afgjørelse her i Thinget i Dag, som et Skridt til at faae en Art politisk Møde her i Folkethingssalen, og det er med denne Opfattelse som Udgangspunkt, at jeg har til- ladt mig at udtale mig, som jeg har gjort.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har givet et saa varmt, fyldigt og udtømmende Udtryk for, hvad jeg vilde kalde Folkets Dom over det Provisorium, hvorunder vi for Tiden leve, at jeg ikke kan tilføje noget væsentlig Nyt, og jeg agter heller ikke at gjøre det. Endnu mindre, efter at Regjeringen har fundet det passende at unddrage sig det politiske Ansvar for sine Handlinger ved at udeblive her i Dag eller forlade Salen, har jeg nogen Tilbøjelighed til at forhandle om Grundlæggningerne for vor politiske konstitutionelle Liv med Provisoriets Forsvarere. Grundsynet, hvorfra man gaar ud, hvorfra man ser en Sag, maa indenfor visse Grændser dog falde sammen, for at en Diskussion derom kan være frugtbar, og det forekommer mig, at i de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), var i Grunden Kjernen dette: „Gjør ikke det, foretag ikke denne Afstemning her i Dag, forkast ikke den provisoriske Finantslov paa den af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds foreslaaede Maade, thi det nytter ikke; Skatterne ville fremdeles blive opkrævede, Udgifter afholdte, det vil blive fuldstændig forgjæves.“ Hvad vil det i Virkeligheden sige? Er det vel noget Andet end den simple Henviisning til, at Magten sidder paa et andet Sted end her i Salen for Diebliffet. Det er dette Grundsynspunkt, det er denne bestemte Mod- sætning, der findes i Opfattelserne, som gjør, at en Diskussion mellem Provisoriets Tilhængere og os vil være øresløs.

Der saaldt en Udtalelse fra en af Modpartiets Ordførere i Pressen i Begyndelsen af denne Regjerings Regjeringsstid, der lød saaledes, at „nu er Tiden kommet, da Magten skal sættes i Rettens Sted, for at der ud af Magten kan staaes en ny Ret“. Saaledes omtrent saaldt Ordene; om det er aldeles nøiagtig citeret, skal jeg ikke indestaa for. Den første Del af denne Sætning, at Magten skal sættes i Rettens Sted, ja dertil have vore Modstandere jo for Diebliffet Magten, men der hører noget Mere til at indfri dette Andet, „at der ud af Magten kan staaes en